Antigone (Tirat)

Oyunun Adı: Antigone
Yazar: Sophokles
Çeviren: Güngör Dilmen

ANTİGONE – İsmene’m canım kardeşim benim babamız Oidipus’un mirası hiçbir acı, kahır, utanç kaldı mı Zeus’un yaşarken bize tattırmadığı? Şimdi de Kral bütün kente buyruk salmış diyorlar, biliyor musun ne? İşittin mi? En sevgilimizin başına gelecekten belki haberin bile yok senin. Sezmiştim böyle olduğunu, ondan çağırdım seni buraya, sarayın dışına yalnız sen işitesin diye.
Kreon yalnız birini gömüyor ağabeylerimizin, öbürünü gömütsüz bırakıyor aşağılamak için. Eteokles’in cenazesini doğru dürüst dua ile kaldırttı, saygınlık içinde varsın diye ölüler ülkesine. Ama onunla kucak kucağa can veren Poluneikes’i kimse gömmeyecek demiş, kimse yasını tutmayacak! Kardeşimizi böyle gömütsüz, gözyaşsız leş kargalarına, akbabalara peşkeş çekmiş tatlı bir şölen niyetine. Anlıyorsun ya. Sayın Kreon’un buyruğu seni de beni de yakından ilgilendiriyor… Özellikle beni. Duymayanlar iyice öğrensin diye kendi de geliyormuş buraya. Şakası yok, uygulanacak emir. Yasağa karşı çıkan olursa, halkça taşlanarak can verecek surlarda. Durum böyle, günü saati geldi özündeki mayayı görelim yaratılıştan soylu musun yoksa soylu ataların yozlaşmış bir çocuğu mu? Israr etmiyorum, yardımın eksik olsun, işine bak sen. İlerde gönlünden kopsa bile yardımını kabul etmem artık. Ben gömmeye gidiyorum ağabeyimi. Bu uğurda ölsem ne gam? Yan yana yatarız kardeşimle iki sevgili gibi, suçsa kutsal bir suç benim ki. Şu kısacık yaşamda dirilere yaranmaya değer mi? Öte yandan sonrasızlık bekler beni Ölmüşlerime adıyorum sevgimi, sen ama yüz çevirip kutsal yasalardan gönlünce sürdür günlerini.